

LEONYID VOLODARSZKIJ

A turulmadár és a csoda

*Munkácson a Turul-szobornál arra gondolsz,
 hogy az Altaj-vidék legmagasabb csúcsa,
 a Beluha a legendák szerint az istenek
 és az öröklétűek hazája*

*Tudom, majd egyszer fölhangzik a föld alól
 a távoli, titokzatos robaj,
 s egy reggelen a bronztollú Turul
 fölfénylik a Naptojás törött héjaival.
 De a frissen kikelt madárfióka nem ül
 a fészekben, bámész ámulat
 követi: „kikelt, s elrepült?”
 És nem találja ezernyi gondolat.
 Mert csoda történt, csoda!
 Az altáji táltos tudja csak
 a választ,
 sugárzó
 tekintete megnyitja a mennyet:
 Beluha, a fehér hegy magas csúcsfoka
 madárfiókat melenget,
 hogy ezt az ősi népet,
 ezeréves álmából ha felébred,
 diadalmas énekkel köszöntse.*

Budapest épületei

*Ezek a klasszikus nagy épületek
 nem kis országnak valók.
 Olyan nép emelte őket,
 amely túlélte dögvészt, kint, háborút,
 s bár pusztító rombolás hullt rá,
 Budapest a törékeny békeidőkben mindig
 újjászületett.
 Ha majd megszólal az Úr,
 Budapest hatalmas lendülettel
 lép a történelem színpadára,
 a sokaság ámulón csodálja.*

*Rákóczi Ferenc lerúgtat
 szobortalapzatáról,
 országhatár, magas ég nem állja útját,
 tisztára mos mindent e vágta
 szivárvány-ragyogása.*

Utóirat Trianonhoz

*Harmadnapon van a feltámadás
 a keresztről pokolra, mennyre, mennyországgra,
 s mi szívünkben őrizzük a régi tudást,
 a Húsvétra várva.*

*De ha száz évig tart a fészület
 gyötrelme, mondjátok, van akkor is remény?
 Lesz a magyar kérdésre felelet?
 Vagy közöny, közöny a nagy földtekén?*

Koncsek József fordításai